

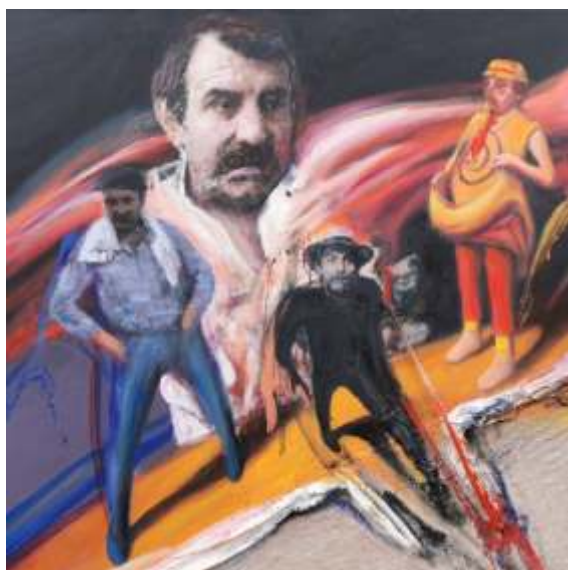
Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

28.
ФЕСТИВАЛ
„ДАНИ ЗОРАНА РАДМИЛОВИЋА“
ОД 18. ДО 25. ОКТОБРА 2019.

Билтен

5.

- Представа „Сјећаш ли се Доли Бел“ одушевила зајечарску публику
- Добитник „Зорановог брка“ Емир Хаџихафизбеговић
- На Фестивалу малих форми изведена монодрама „Лов на срне“

„УМЕТНОСТ ЈЕ ЕСЕНЦИЈА ЛЕПОТЕ КОЈА ОД ЗЛА ТРЕБА ДА НАС БРАНИ“

Зоранов брк брилијантном Емиру Хаџихафизбеговићу

Пре скоро 40 година Емир Кустурица је по тексту Абдулаха Сидрана режирао свој први филм "Сјећаш ли се Доли Бел", који се често узима као почетак нове босанске школе филма, која је представљала фантастичну симбиозу италијанског надреализма Федерика Фелинија и високопрофесионалних искустава прашке академије за филм и телевизију. У филму главни лик, дечак Дино, спознаје свет и одраста уз филмове које гледа у локалном биоскопу и уз музику коју слуша у омладинском центру, доживљавајући своју прву љубав заљубљујући се у проститку Доли Бел. У позоришној верзији коју је синоћ видела

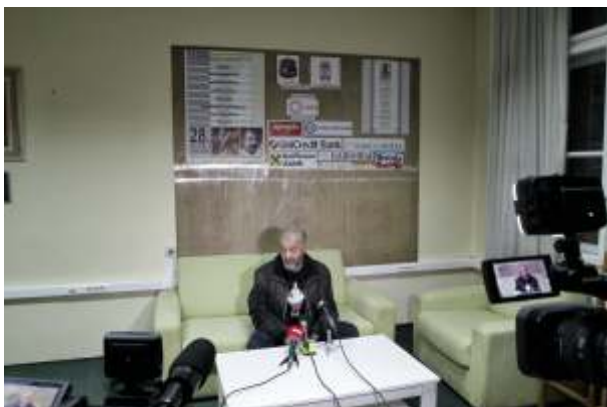
публика 28. Дана Зорана Радмиловића, за коју је Сидранов текст адаптирао и режирао Кокан Младеновић, некадашњи дечак Дино, сад већ у поодмаклим годинама, враћа се у град своје младости тражећи сопствену бољу прошлост. Његова сећања доносе причу о првој љубави и животу једне сарајевске породице у времену које је обећавало много, а које је на крају појело само себе. Позоришну магију на сцену донело је 12 сјајних глумаца који су публику успешно водили од смеха до уздаха, приказујући и реалну и хумористичку слику Сарајева шездесетих година прошлог века. На стручном жирију је било да од глумачких креација Емира Хаџихафизбеговића, Гордане Бобан, Мирсада Туке, Елме Јуковић, Адмира Гламочака, Давора Голубовића, Татјане Шојић, Сина Курта, Мухамеда Хаџовића, Сабита Сејдиновића, Амара Селимовића и Саше Крмпотића изабере најбољу. Награда за глумца вечери, у глумачком свету важни Зоранов брк, припао је Емиру Хаџихафизбеговићу за улогу Махмута Зоља.

„Овде нема главне улоге и ја ову награду вечерас делим са свим глумцима, па и са малим сином Куртом који је свој задатак брилијантно обавио. Када бих морао рећи због чега сам срећан вечерас у Зајечару - срећан сам због тога што је пред овом публиком врло одговорно играти јер ова публика зна шта је театар”, казао је Хаџихафизбеговић, који је 2010. године у Зајечару добио награду Зоран Радмиловић.

Поделио је са новинарима и своја сећања на познанство са Зораном Радмиловићем кога је упознао 1983. године на снимању филма "Сјећаш ли се Доли Бел".

„Имао је једну малу сцену и та сцена је била брилијантна. То су ти глумци који не разликују малу и велику улогу, већ добру и лошу. Тада сам га упознао, био сам на II години Академије и често долазио у Београд. Често сам разговарао са Зораном и тада ме је као младог глумца научио једну ствар: како се заправо ради импровизација. Рекао је импровизовати се може само када суверено владаш материјом. Каже да неталентовани глумци импровизују ако не познају материју. Мораш суверено владати текстом, текстом својих колега, њиховим изласцима, када се које светло пали. Тек када суверено владаш материјом, смеш се упустити у импровизацију. Та врста разговора је мени као младом глумцу јако помогла. Да не говорим какав је то гигант био у приватном животу. Један мислећи човек, врхунски интелектуалац. Доћи у Зајечар који је на неки начин његово духовно власништво, као и власништво свих вас Зајечараца, доћи на његов фестивал, ући у салу и сударити се са костимом Краља Ибија то је посебно искуство. Ја некако имам осећања да Зокијев дух био ту, да нас је однегде гледао и рекао: пазите, играте пред публиком која зна шта је театар”, казао је Емир Хаџихафизбеговић.

У сали је током извођења било доста емоција, што је још једна потврда да је Камерни театар 55, заједно са Коканом Младеновићем, направио представу која не познаје границе.

Абдулах Сидран је југословенски и босанскохерцеговачки песник, прозаик и филмски сценарист. Звршио је Филозофски факултет у Сарајеву, уређивао је омладинске листове и часописе, до почетак рата у БиХ био је водећи драматург на ТВ Сарајево. Као песник награђиван је најзначајнијим књижевним и друштвеним признањима (Шестоаприлска награда града Сарајева, Годишња награда Удружења књижевника БиХ, Годишња награда Издавачког предузећа „Свјетлост”, Змајева награда итд.). За књигу поезије „Сарајевски табут” (објављена је током рата) добио је „Награду слободе” ПЕН центра Француске, чији су претходни лауреати Солжењицин, Сахаров, Хавел. Један је од најзначајнијих филмских аутора (сценариста) у екс-југословенској кинематографији. Потписује сценарија за филмове “Сјећаш ли се Доли Бел” и “Отац на службеном путу” редитеља Емира Кустурице, Кудуз Адемира Кеновића итд. Као филмски аутор, добитник је бројних награда и признања. Члан је Академије наука и умјетности БиХ и мајсторски кандидат у шаху. Живи и ради у Сарајеву и Горажду.

Кокан Младеновић је аутор и редитељ представа у позориштима широм Србије, Словеније, Мађарске, Хрватске, Румуније, БиХ, Црне Горе. За “Каролину Нојбер”, коју је поставио у Народном позоришту Републике Српске у Бањалуци, према тексту Небојше Ромчевића, добио је награду за режију на Стеријином позорју. Уверен је да позориште мора да критикује сваку власт, те упркос могућности да се ушुшка у удобност позиције естаблираног редитеља, Кокан Младеновић не одступа од, како сам каже, помало узалудне али нужне улоге поправљача света. Имао је само 21 годину када је био уметнички директор позоришта Дадов. Директорску функцију обављао и у Народном позоришту у Сомбору, био је и директор драме Народног позоришта у Београду, као и хваљени и критиковани управник Атељеа 212. Низом ванинституционалних, нискобуџетних, а у региону запажених и играних представа (Догвил, Јами дистрикт, Пад), креирао је свој неформални театар, неку врсту мале комуне посвећених и непомирених појединаца/ки, којима је важније шта и зашто говоре са позорнице од удобности, па и од хонорара.

ЛОВ НА СРНЕ

На Фестивалу малих позоришних форми, публици се треће вечери представила сјајна Срна Ланго у монодрами „Лов на срне“. Ова изванредна глумица у представи се нашла и у улози писца и редитеља. Како каже није било лако прихватити се овог троструког задатка, али је изазов био велики и она је успела да направи представу за коју се тражи карта више. Тако је било и у Зајечару. Публика је реаговала на шале, уживала у у сонговима који су враћали у нека носталгична и једноставнија времена. где смо мање питали а више живели.

„Лов на срне“ је духовит и непретенциозан осврт на сопствену неспретност у схватању живота, мушко-женских односа, новог електронског времена и трендова. Срна Ланго се поиграва са такозваним урбаним навикама нових генерација, које полако освајају и оне којима те навике не припадају. Упркос својој медијској присутности, телевизијској и позоришној каријери, она кроз комад смело испитује своје место у друштву и пита се, као и све здраве особе, да ли су звање и каријера важнији од ситних животних радости.

Како каже Срна Ланго, у питању је комад који је написала и режирала за себе са намером да ради и ствара чак и у временима када култура, нажалост, није приоритет у друштву у којем живимо.

„Ја сам давно почела да пишем ову монодраму коју сам решила да одложим јер ми се учинила претешком. А онда сам помислила да би кроз ову моју причу могла да ипак некога насмејем и направим штос на свој рачун. Да би човек дошао до смеха, нужно је да поседује неки проблем. Монодрама „Лов на срне“ дискутује о животним препрекама, које без изузетака спутавају све људе. Говори о томе колико смо смешни да планирамо и анализирамо свој живот, који се догађа често и мимо наше воље. Мислим да су сви очекивали да ћу на сцени представити живот са идеалних „инстаграм“ страница, међутим ја сам им приредила здраву шалу и смех на сопствени рачун. Највећа ми је сатисфакција када видим да људи, претходно уморни од својих брига и обавеза, оду кући растерећени. Јер цабе моје глуме и режије ако нема ко да се радује“, рекла је Срна. Још је додала да је борба између ње као глумице и ње као писца била непрекидна. Писац у њој би стално нешто дорађивао, док је глумица све доживљавала другачије, као једно обличје са много више тонова. Када су њих две успеле да се договоре, настала је монодрама која је наишла на диван пријем код публике.

Дизајн музике и аранжман за монодраму „Лов на срне“ урадио је Владимир Рацковић.

„Милош Шобајић је један од највећих живих српских сликара и када он у неком граду постави изложбу слика, то је не само част за тај град већ је културни догађај сезоне.“ Ово је на отварању изложбе слика Милоша Шобајића „У част Зорана Радмиловића“ у Историјском архиву Тимочке Крајине у Зајечару рекао директор зајечарског театра Владимир Ђуричић и захвалио славном сликару што је позоришту поклонио слику на којој су ликови из улога Зорана Радмиловића, урадио дизајн плаката фестивала и приредио изложбу слика.

Изложбу слика Милоша Шобајића отворио је председник уметничког савета 28. Фестивала „Дани Зорана Радмиловића“, наш легендарни глумац Иван Бекјарев, који је истакао да му је задовољство и част да отвори изложбу свог дугогодишњег пријатеља: „Милош Шобајић је много више цењен у иностранству него код нас. Уосталом, он је човек који је, према речима многих стручнијих од мене, направио велики помак у смислу разбијања старог маниризма у сликарству, човек који је заслужан за нове тенденције у сликарству“, нагласио је Бекјарев.

Правећи паралелу између позоришних и ликовних уметника, Бекјарев је рекао да кашњење гледалаца на позоришну представу или када забораве да искључе мобилни телефон једнако деконцентрише глумца као и када сликару док слика

неко гурне руку. Зато је замолио публику да не касни на представе и подсетио их да обавезно искључе мобилне телефоне.

Милош Шобајић је захвалио дивним људима који су тако лепо о њему говорили и истакао: „Зајечар има славне људе, почев од Николе Пашића, преко глумца и режисера, до грађана који успевају да одрже ову средину овако дивном и културном, да организују овако диван фестивал са нашим великим организатором Ђуричићем и са дивним глумцима, а моја изложба покушава да улепша цео тај догађај“.

ДАНАС НА ПРОГРАМУ

Центар за културу у Котлујевцу
у 18.00ч

Тигар театар, Задар
СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке
Режија: Роберт Рапоња

Народно позориште Тимочке Крајине
у 20.00ч

Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ

Текст: Драгослав Михаиловић
Режија: Бобан Скерлић

Милан Цаци Михаиловић, глумац и књижевник из Београда

Промоција књиге Успоменар 3
Фоаје позоришта у 19,30 часова

Народно позориште Тимочке Крајине "Зоран Радмиловић" промоцијом књиге „Успоменар три“ у време међународног позоришног фестивала "Дани Зорана Радмиловића" придружује се обележавању 50 година рада и 70 година живота глумца и књижевника Милана Цација Михаиловића. Анегдоте са проба, представа и неизбежног бифеа Атељеа 212 које је неуморно прикупљао објавио је у три књиге Успоменара за које каже да су "више омаж изузетним људима са којима је имао срећу да игра".

28. Међународни позоришни фестивал „Дани Зорана Радмиловића“

Петак 18.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Тимочке Крајине „Зоран Радмиловић“, Зајечар
ПЕТРА**

Текст : Ирфан Менсур / по мотивима Ричарда Лорца /
Режија: Ирфан Менсур

Субота 19.10.2019. у 20.00ч

**Казалиште "Ulysses", Загреб и Београдско драмско позориште
КО СЕ БОЈИ ВИРЦИНИЈЕ ВУЛФ**

Режија: Ленка Удовички
Текст: Едвард Олби

Недеља 20.10.2019. у 20.00ч

**"Радионица интеграције", Београд
ДОК НАС СМРТ НЕ РАЗДВОЈИ**

Текст: Мира Фурлан
Режија: Предраг Мики Манојловић

Понедељак 21.10.2019. у 20.00ч

**Камерни театар 55, Сарајево
СЈЕЋАШ ЛИ СЕ ДОЛИ БЕЛ**

Режија и адаптација: Кокан Младеновић
Текст: Абдулах Сидран

Уторак 22.10.2019. у 20.00ч

**Атеље 212, Београд
ПЕТРИЈИН ВЕНАЦ**

Текст: Драгослав Михаиловић
Режија: Бобан Скерлић

Среда 23.10.2019. у 20.00ч

**Народно позориште Републике Српске, Бањалука
ПРЕДСТАВА ХАМЛЕТА У СЕЛУ МРДУША ДОЊА**

Текст: Иво Брешан
Режија: Никола Пејаковић

Четвртак 24.10.2019. у 20.00ч

**Звездара Театар, Београд
ОСАМА – КАСАБА У ЊУЈОРКУ**

Режија: Дарко Бајић
Текст: Владимир Кеџмановић

Петак 25.10.2019. у 20.00ч

**Казалишта Морузгва, Загреб, Хрватска
БРОДОЛОМКЕ**

Ауторски пројекат према идеји Ане Марас Хармандер
Режија: Крешимир Доленчић

2. ФЕСТИВАЛ МАЛИХ ПОЗОРИШНИХ ФОРМИ **Дом културе у Котлујевцу**

Субота 19.10.2019. у 18.00

Удруга Арт вита
СВЕ ШТО САМ ПРЕШУТЈЕЛА

Текст: Миа Беговић
Редитељ: Иван Лео Лемо
Игра: Миа Беговић

Недеља 20.10.2019. у 18.00

Театар Кабаре, Тузла
КРОЈЦЕРОВА СОНАТА

Текст: Л. Н. Толстој, по мотивима адаптације Ненси Харис
Режија: Небојша Брадић
Игра: Владо Керовић,

Понедељак 21.10.2019. у 18.00

Dos Puntos, Београд
ЛОВ НА СРНЕ

Текст и режија: Срна Ланго
Дизајн музике и аранжмани: Владимир Рацковић
Игра: Срна Ланго

Уторак 22.10.2019. у 18.00

Тигар театар, Задар
СПАВАЈУ ЛИ РИБЕ

Текст: Јенс Рашке
Режија: Роберт Рапоња

Среда 23.10.2019. у 18.00

Милан Димић, Бањалука
ИМА НЕКА ТАЈНА ВЕЗА

Игра: Милан Димић

Четвртак 24.10.2019. у 18.00

Српска сцена при позоришту за децу и младе „Мерлин“, Темишвар, Румунија
ДОН ЖУАН ИЗ ЛЕУШИЋА

Текст: Борисав Атанасковић
Сценска поставка и режија: Мадалина Петре Гитеску
Игра: Марко Аџић

Петак 25.10.2019. у 18.00

Народно позориште у Београду/Сцена „Радионица“
КОД КУЋЕ/КАБУЛ

Текст: Тони Кушнер
Режија: Жељко Ђукић
Игра: Душанка Стојановић Глид

ПОКРОВИТЕЉИ ФЕСТИВАЛА:

Република Србија
Министарство културе и информисања

ПРИЈАТЕЉ ФЕСТИВАЛА:

СПОНЗОРИ ФЕСТИВАЛА:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

BANCA INTESA

Raiffeisen
BANK

RAMONDA

MOUNTAIN HOTEL & SPA

Народно позориште Тимочке Крајине -

Центар за културу

„Зоран Радмиловић” Зајечар

019/ 425 426

pozoristezajecar@gmail.com

Тимочке буне 16, 19000 Зајечар

Издавач: Народно позориште Тимочке Крајине - Центар за културу „Зоран Радмиловић“ Зајечар; За издавача: Владимир Ђуричић; Редакција: Биљана Глишић, главни и одговорни уредник; Јелена Бујдић Кречковић, новинар; Лидија Цунов, новинар; Тајјана Галић Зетовић, фотограф; Сања Митић Јеленковић, лектор и коректор; Мирослав Каменковић, сарадник; Јелена Цигановић, сарадник; Никола Дробњаковић, техничка припрема; Штампa: У.Р. за дизајн и штампу „Simple“ Зајечар